

Ve středu 7.února zavítali do kopřivnického kina Puls úspěšní představitelé mladé krve ve vodách českého folku: **Martina Trchová** s **Karolínou Skalníkovou** a **Janem-Matějem Rakem** a **Žamboši** s bubeníkem **Jurou Nedavaškou** (který ovšem jen nežně hrál na djembe).

Stáňa Brahová skrývající svůj úsměv

foto: Lucy ©

Ještě půl hodiny před začátkem to málem vypadalo na přesilovku ze strany umělců. Nakonec jsme účinkující početně asi 4x převýšili. Představení začala vzálenější pražská část - tedy Martina Trchová s přáteli. Její písně navozují něžnou komorní uklidňující atmosféru, která dává vyniknout poetickým i zasněným pečlivě propracovaným textům. Jelikož předloni jako držitelka prestižní ceny největšího folk a country festivalu Zahrada - Krtečka - dostala možnost natočit album, většinu z odehraných písní na něm zájemci najdou. Kromě tradičních "směřujících" jako "Křížem krážem" či "Ode zdi ke zdi" pochopitelně zazněla titulní (dle některých hudebních kritiků nerezovsky laděná) "Čerstvě natřeno" i ta lehce

jazzová s nejdelším názvem: "

Bostonský ledový čaj ve čtvrtek o páté ráno

", od nejstarší "

Vzpoury

" (která je prý tak stará, že Martina vzpomínala, jaké tam hraje akordy, aby posléze naznala, že vlastně akordy nehraje) až po nejnovější, zatím pouze s pracovním názvem "

Bílý trpaslík

". Aby někteří zmoženější návštěvníci neusnuli, nejdřív zazněla veselá dětská písnička "

Bakterie Božena

" a poté Jan-Matěj Rak ve svém minisólórecitálu zařadil z Ježkových nesmrtelných melodií kromě "

Tmavomodrého světa

" i svižný "

Bugatti step

" a předvedl svými hbitými prsty kmitajícími po hmatníku, že jablko nepadlo daleko od stromu. Ke konci vystoupení Martina zdůraznila své studium pedagogiky českého jazyka v písni "

Kdo za to může

", kterou pro ni napsal Matěj a dal jí tam možnost zopakovat si vzory skloňování. I malý počet diváků dokáže vyjádřit nadšení velkým potleskem a vymohli jsme si jako další přídavek i poslední píseň s netradičním názvem "

Poslední píseň

".

Přestávku Jan Žamboch, Stanislava Brahová a Jiří Nedavaška využili k nazvučení (k pokusům u mikrofonu byly vylosovány oblíbené Stánky).

Druhá půlka dvojkoncertu pokračovala v trošku svižnějším rytmu. Čerství držitelé ocenění z Radia Proglas "Album roku 2006" za svůj debut "**To se to hraje**" rovněž představovali zejména písničky z této desky. Už z úvodní "

Na lovu

" je jasné, že mnohé texty Honzy Žambocha jsou veselé, hravé, vtipné, neotřelé. Samozřejmě se vyskytují i ty vážné, nutící k zamyšlení jako třeba "

Tři psi

" či "

Krátká paměť

" - nejsilnější text celého alba, při kterém až běhá mráz po zádech i těm, co válečnou dobu a koncentrační tábory nepamatují. Veselé i vážné písně se střídají,"

Pravda o múzách

" poučí o správném stravování umělců, před "

Zařikáváním pramene

" jsou varováni všichni tanečníci, aby se nepokoušeli podupávat si do taktu, jinak už si valčík v životě nezatančí. Dojde i na novinku "

Odkolébavka

", která, na rozdíl od ukolébavky, slouží k probouzení nedobrovolně uslyších lidí (a někdy i těch nevhodně usnuvších v sále) - tady v němém úžasu zkouším sledovat Honzovy bleskem se míhající prsty. Občas vystupující vtáhnou do zpívání i diváky. "

Pochod obratlovců

" obsahuje zívací refrén, který zvládne každý. V přídavku pochopitelně nechybí slavná "

O znakoplavkách a tak

" a obecenstvo se v závěru snaží refrén pozpátku rozluštit z rozdaných taháků (služba obyvatelstvu od místní fanyanky), jen pár kamarádů protestuje, že maďarsky neumí a nerozumí řeči tohoto kmene. Honza předvedl i "kosmický folk" vyluzovaný za pomoci nového kytarového syntezátoru Roland GR-33 a rozesmál přítomné hříčkou Pes - nejlepší přítel člověka - jak kdy.

Kdo Žambochy zná, rád se k nim vrací, to potvrdilo publikum i při dotazu: "Kdo nás vidí dnes poprvé?" Všichni už věděli, na koho jdou. Sice svědčí o kvalitě účinkujících, když dokážou lidi

přilákat opakovaně, ale zároveň je trošku smutnou vizitkou místních, že na nové tváře, neomílané tisíckrát v médiích, je jim zatěžko přijít se podívat. **Radůza** před získáním Anděla také mívala v našich končinách podobně nízkou návštěvnost. V pátek 9.2. Akademie populární hudby zveřejnila letošní nominace a jsou mezi nimi i Žamboši, i

Jarret

, který by k nám měl zavítat v červnu. I kdyby nevyhráli, už samotná nominace rozhodně naznačuje, že patří k tomu nejkvalitnějšímu na naší scéně. Snad to pro příště donutí lidi zvednout se od televize a zajít zjistit, co se děje ve folku a příbuzných žánrech nového a zajímavého.

Protože před téměř prázdným hledištěm se asi moc dobře nehraje, i když se máločetné obecenstvo snaží ze všech sil dát najevo, že koncert je skvělý.

Psáno pro Kopřivnické noviny, <http://www.folktime.cz/> a <http://www.folkcountry.sk/>